

Tre åhrs tid jag förset bar, på de Bohus
ländska fullor, När jag reducerad war måst jag
skrifwa mönster rullar, Då tog jag min bok i
gen, tänkte den full hjälpa än.

Swad jag bortglömt uti fält, lärde jag på
nytt med mera: Då jag i de lärds tält, tog
med alskar til studera, Til at läsa sin åhrs
får, Las jag fäkt i fjorton år.

Sedan wart jag äntlig Präst wid det sam-
ma Regemente, Der jag i blå räck och väst
för min Konung troget tjente: Bördan är väl
icke tung, Men jag är nu mer ej ung.

Jag alt. nog i 50 år de 3 första böner
lärde Uti bönen Fader vår, nu jag kommer
til den fjerde, Milde Konung säger jag: Gif
mig dagligt bröd i dag.

Gif mig nu ett Pastorat, Milde Konung
för min möda: Nu som Präst och för Sol-
dat, Har jag friska, sjuka, döda uti Dr-
ta Gåttog skött, Jag nu börjar
blifwa trött.

GS 512

Fyra stycken nyligen utfläkte

Lustige

W i s o r,

Den Första:

Skåda sin morgon, sitt öga
gnugga glad, &c.

Den Andra:

Öpna ett öga och ändtlig
båda tu, &c.

Den Tredje:

En wacker Nöjars önskan til
Svenska Fruentimren.

Den Sjerde:

Tigurins ansöfning, om at
få et Pastorat.

Alla fyra låta Sjunga sig ganska wäl.

Tryckt i år.

I.

Såda sin morgon, sitt äga gnuga glad,
Wakna wid sitt Caffe, wid sitt Tee och Chocolate;
Gåspa, låspa, tjucka, siunga slumra ibland,
I en liten Chardonee med rosen-röda band.

^{2.}
Sprittra i sömnen och se sin sista dom,
Drömma om sanct Brita, Astrild, Turken, Him
och Rom.

Ändelig i sin lilla morgons-alteration
Ta mixtura-simpler, piller, pulwer emulsion.

^{3.}
Wanda och wrida sin altförr mätta kropp,
Äter gåspa, låspa, äntlig stiga warsamt opp;
Göra något annat smått, se'n fjortelen på,
Önska blott, at denna dagen kund' til ända gå.

^{4.}
Mot flockan elstora de trippa om så lätt,
I en liten Pouder-Pjorta dansa Menuette.
Ta en knäppel-dyna och en smörgås til slut,
Göra så sin morgon-bön och gje en örfil ut.
^{5.} Sitta

^{5.}
Sitta se'n så söt och så tåck uti en word,
Slå sig på fjortelen, se på uret då och då;
Ändelig ledsna wid alt nöje, suck och bestvär
Sjunga med en sorgse röst: aimable mon berger.

^{6.}
Nu Tysta flockorna ringa, Gud se lof!
Tiden lider, Skönhet lilla, in i din alcome:
Sör på robbe de rängen, hör stekwändaren går,
Lilla wån, i middags-flockan ringer man och slår.

^{7.}
Öppna ditt fenster och ställ dig där jag ber;
Ifrån torget går nu hem så mången Secretair
Nig och le, min söta nu för Damon din wån,
Schapou bas och hwita ben, se Damon lefwer än.

^{8.}
Maten är färdig och flockan slår nu tu,
Klimpar uti såppan, stel, färsst fäst och stön raogu;
Win och watn, flott och dricka, ach! håll och sting,
Ach! den stjörna döe, ach! hjälper här nu ingen ting.

^{9.}
Peau de lavend-flaskor och snörbandet opp,
En Göt ängel har ett fat, en annan bär en kopp,
Äntlig, swimnar en så dånar strar och en ann;
Bäst det är, den bleka swärmen åter dansa kan.

^{10.}
Caffe med grädda, soltjädrarne de gå,
Fres och fräs och diademer up på ända stä.
Säckerbrödn och sqwaller, romeransk-stal, förtal
Ach! mitt öra, ach! mitt hjerta lida båda qmal.

II. Nu

11.
Nu tändes ljusen och korten blandas om:
Sluta dansen, Skönhet lilla och til spelet kom.
Lyckan på så sjuka händer just icke trifs,
Hela spelemärket se'n åt hin och döden gifs.

12.
Sången är bäddad och lampan tändes upp,
Nu mitt öga sett de skönas hela lefnads lopp.
Klockan slår i staden just tre qwart uppå ett,
Himlen ware lof, som mig ej någon maka gett.

Replique.

I.

Öppna ett öga och ändelig båda tu,
Glånta på sparlakanet, se klockan vara sut.
Bånda, wrida, råcka sin hela matta kropp,
Delbrera om man bdr så tidigt stiga opp.

2.
Ropa på Petter och Caffé-kannan sin,
Bånda sig åt väggen, äter slumra litet inn.
Drömma sbet om pengar, Philis och om en björn,
Hur han klappar, och han äntlig stiger in i dörrn.

3.
Sprittra i sömnen och hastigt munter bli,
Swåra, men dock vara glad, se'n faran godt förbi
Taga sig en pris rappe, se'n nattträcken på,
Och mot klockan niso up af mjuka bädden gå.

4. Fält-

4.
Fältfåren är borta och tredje pipan all,
Be den swinhund, hår-friseur, som alltid dröja skal
Ändtlig öfwerhopad af förtret och besvär,
Gå en oförtänt visit af en bon jour mon frere.

5.
Mot klockan elfwa, så liten, nått och grann
Wandra ut, at se hwad nytt Gazetten säga kan.
Råkas, språkas, dricka, trippa, suppa til slut;
Frun är god och skrifwer opp; så rakar swärmen ut.

6.
Tiden är inne, man torget upfylt ser,
Idel fläs och prat och måst hwarannan Cavaljer
Ach! Citroner, sköna nötter, bon cretien,
Ska det wara, söta Herre? köp åt lilla wänn.

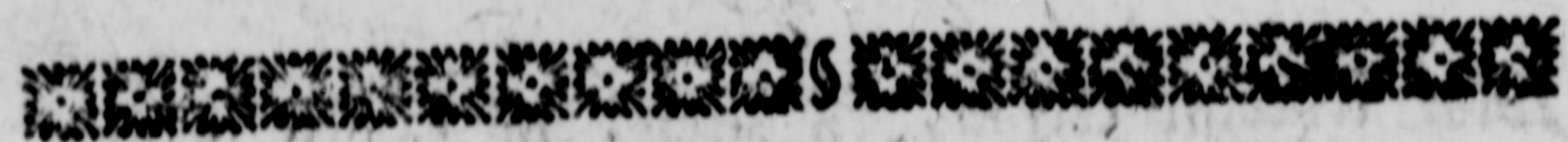
7.
Hålsa på wagnar och tika up åt hus,
Hand i barmen, chapau bas sali mycket frus.
Buga djupt för Cloris fenster, se hwar hon står.
Puder-skjorta, Chefer-hatt och blomsterflåtathår.

8.
Nu in på Riållaren, det blifwer tid så mat,
Kjött och såppa, stek och tårta, ut med toma fat,
Gif ännu et qwarter gammalt, Rypare, hit;
Prompt en plåt; tynu på mat ej gifwes mer credit.

9.
Kläckan half fyra uppå Bllarden gå,
Mera Caffé, et glas watten, pipan tändes på,
Kort och swordom, Herrar, pengar swärma som bi
Banque och rest, gagnee, peru och ändtlig jeu finei.

10. Qwål-

Qvällen med hälften af natten är förbi,
Gynare och hörsamma tjänar'n nu åtskilde bli.
Hvar en går til sängs, Brandvatten ropar tu;
Himlen ware lof, som skonnt mig at bli er fru.

Den Andra:

I.

Jag önskar dig Min Gloris Pära, Pragt och
heder och mycken ära, Widsträckt fjortel,
långa släp, Alllehandas wacker skräp.

2. Mössor, fragar, engageanter, Moucher,
Plumer, eclatanter, Brabants spetsar, bjefs och
frus, Rara watten, Runga snus.

3. Piller, Pulver, Emulsioner Emot all slags
alterationer, Wäl fournerat nattduks bord,
Morgondräkt beqvämlig gjord.

4. Som din wackra wänt ej dölsjer, Och din
sköna skapnad hölsjer, Wacker sång och Cana-
pee, Sockerstorpor til ditt thee.

5. Hwita tofflor med galoner, Stubb med
band uti festoner, Smala klackar hwita skor
Hwit mantille af rostigt flor.

6. God friseur och nätter piga, Qwic och
fin och som kan tiga, Sällskap, dans, Trisette,
Calade, Valer, Picnick, Promenade.

7. Tjuhlslapp, Billeter ceurdou, presenter, Godt
förråd på Suplicanter, At du der af wälja
kan Sist en ung och wacker man.

2.

8. Gost han har i wett sin mafa, Manlig
upsyn, swart om hafa, Flink och färdig stor
och lång, Alltid som en katt på språng.

9. Mycken hog at dig förndja, Lårt för dig
at knåna bja: Artig wänlig, tolig, rund, Mårg
i benen, mål i mund.

10. Wackra hus och gods och pengar, Ska-
star wagn och granna drängar: Och om du
få ändlig will, Löpare ändå thertil.

11. Man lär mer ej önska kunna, Enst jo
jag will än dig unna: At få hämnas din för-
tret Och få säga alt du wet.

Den Sista:

Milde Konung Sveriges Far, Alderman för
Krona Hielar, Himlens dasten, Dens
förswar som i tröga lyckan åltar, Gud låt E-
ders Majestät Pryda hundra åhra siat.

J Ers Majestäts Amnee, äldst bland alla
Fält, Propheter Utan någon tjond se, Jag nog
länge Pastor heter, Trumman magert Altar är
Kyrkonjellar jag begär.

Sjutton år jag trumman fölgt, Dels med
wärja dels med kapp; Aldrig mig i faran dölgd,
har dock måst på båda tappa, Wärja Kappa
båda två Läta mig bal dören stå.

Då jag bytte bort min bok för ett Korsge-
wår och wärja, War det mig et lustigt of, se-
dan jag fått Fanan swärja, J den magra Nord-
sta wrån Gjorde jag min lätospån.

Tre